3 Aralık 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt - 11/Sayı-165/Fiyatı 300 Kuruş

Bu sayıda 2 İLAVE DERGİ

1 PEMBE PANTER DERGİSİ

2 BİLGİ-KÜLTÜR YETENEK TESTİ dergisi

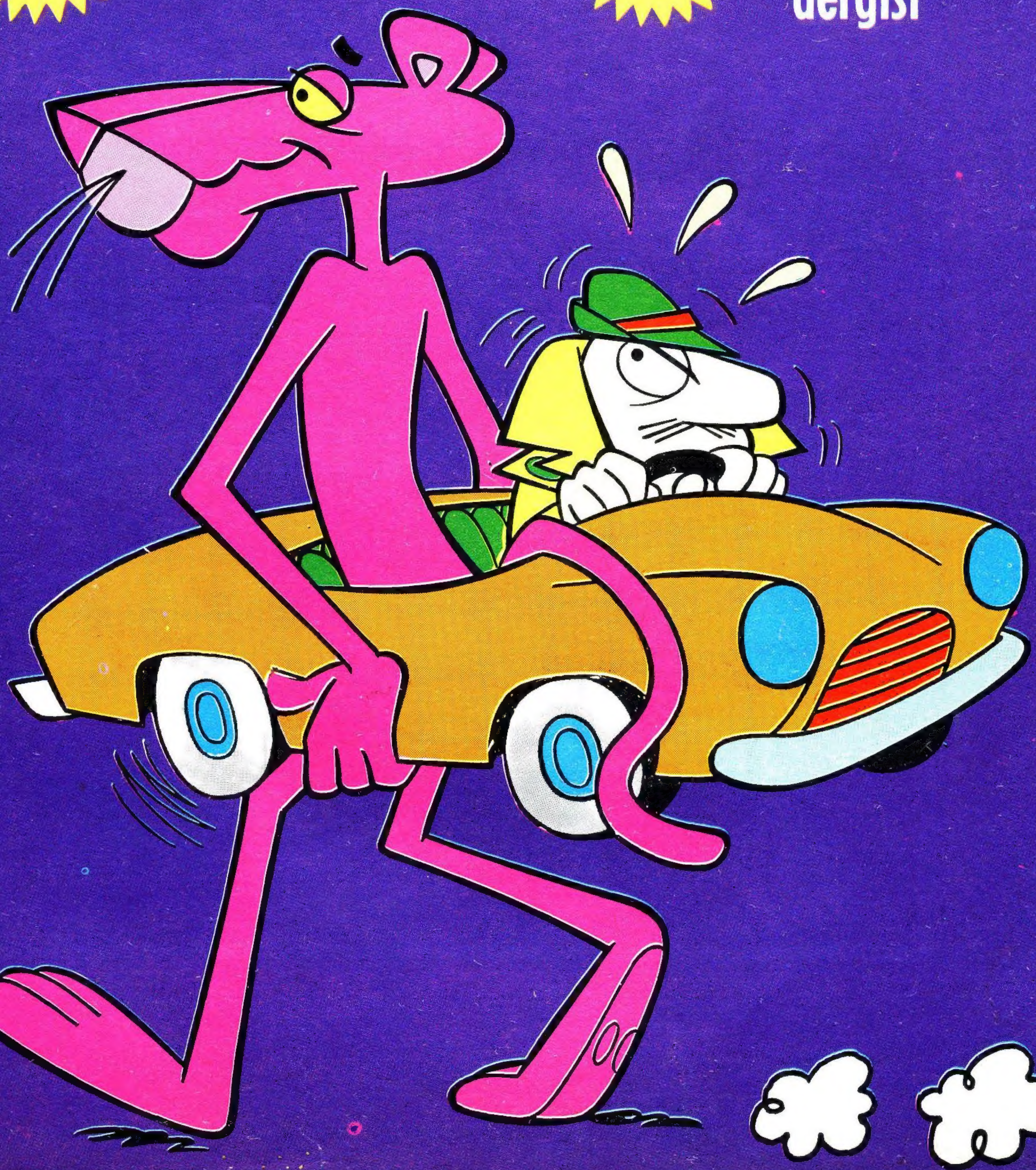

500 OKURUMUZA
500 HESAPMATİK
veriyoruz

Bu sayımızın arka kapağında yayınladığımız 5 no. lu yarışma kuponunu kesip bir zarfın üzerine yapıştırın. Zarfın içine koyacağınız bir kâğıda isim ve açık adresinizi yazıp zarfı

MİLLİYET
ÇOCUK DERGİSİ
Nuruosmaniye 65/67
Cağaloğlu - İSTANBUL

adresimize gönderin. 5. hafta yarışmamıza katılmak için kuponlarınızı en geç 15 aralık akşamına kadar bize göndermeniz gerekmektedir.

Size de bir HESAPMATİK çıkması dileğiyle, kuponlarınızı 15 aralık gününe kadar göndermenizi istiyor ve iyi günler sizin olsun diyoruz

Sevgilerle. .

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A Ş adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü / NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●

Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65 / 67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

AH!. İŞTE KENDİNE GELMEYE BAŞLADI!..

SENİ ÇOK DEĞİŞMİŞ BULDUM RİN TİN TİN!. BELKİ BANA YARDIMCI OLABİLİRSİN...

DALTONLARIN İZİNİ ARA RİN TİN TİN.. HAYDİ!..

BU ADAM BENDEN NE İSTİYOR?

HIMM!. GÖRDÜĞÜM KADARIYLA, HERŞEY NORMALE DÖNDÜ!..

DALTONLAR HER ZAMAN Kİ GİBİ HAYDUT KALDILAR.. RİN TİN TİN'DE TA KENDİSİ OLDU...

BENİM FİKRİ Mİ SORARSAN..

ŞU ANDA ESKİSİNDEN DAHA APTAL!..

NE OLDU BANA?. HİÇBİRŞEY HATIRLAMIYORUM!.

EVET, HATIRLADIM!.. BABAM BANA KAYBOLMAMAMI TEMBİH ETMİŞTİ!.

BABAMIN YANINA DÖNMELİYİM.. İÇ GÜDÜM BANA YOL GÖSTERECEKTİR..

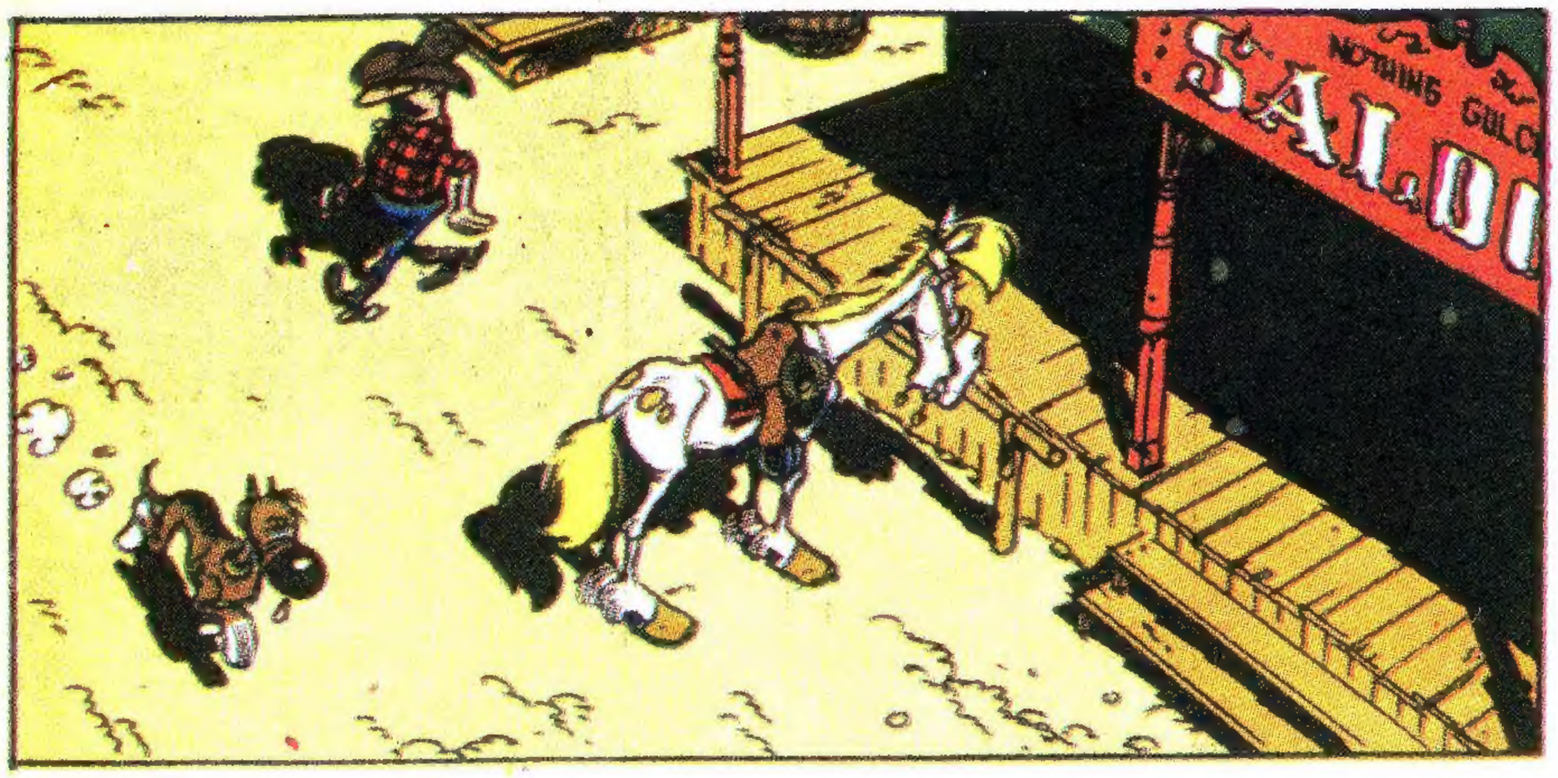
NOTHING GULC
SALOO

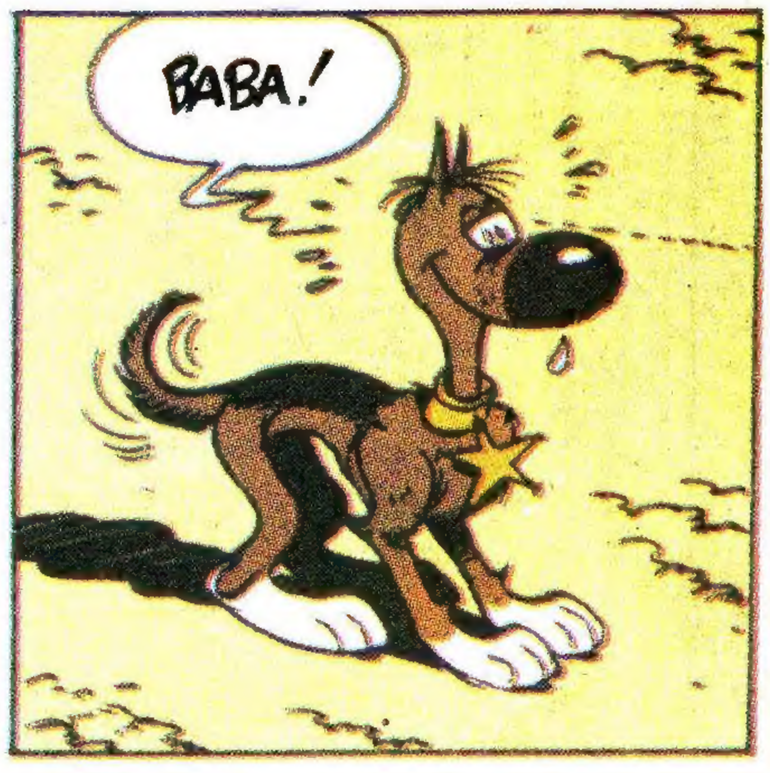
BABA!

BABA!. BABA!.. BAK EVLÄDIN GERİ DÖNDÜ... KAYBOLMADI!..
?

İŞTE BİFTEĞİN.. DALTONLARLA PROFESÖRDEN HÄLÄ HABER YOK MU?..
ŞİMDİLİK HAYIR!.. FAKAT BU PEK UZUN SÜRMEZ..

EN UFAK BİR İZ BİLE YOK... DALTONLARDAN HENÜZ SES YOK!..
VAR, VAR!.. BELLİ Kİ GENE MEYDANI BOŞ BULDULAR!

!
ALKOLİZM İÇİN KONFERANSLAR VERMEYE GELDİM.. BUGÜN BALD HİLD'DEN GEÇERKEN BANKANIN DÜN GECE ESRARLI BİR SEKİLDE SOYULMUŞ OLDUĞUNU GÖRDÜM...

BİFTEĞİNİZİN YAĞINI BİTİREBİLİR MİYİM?

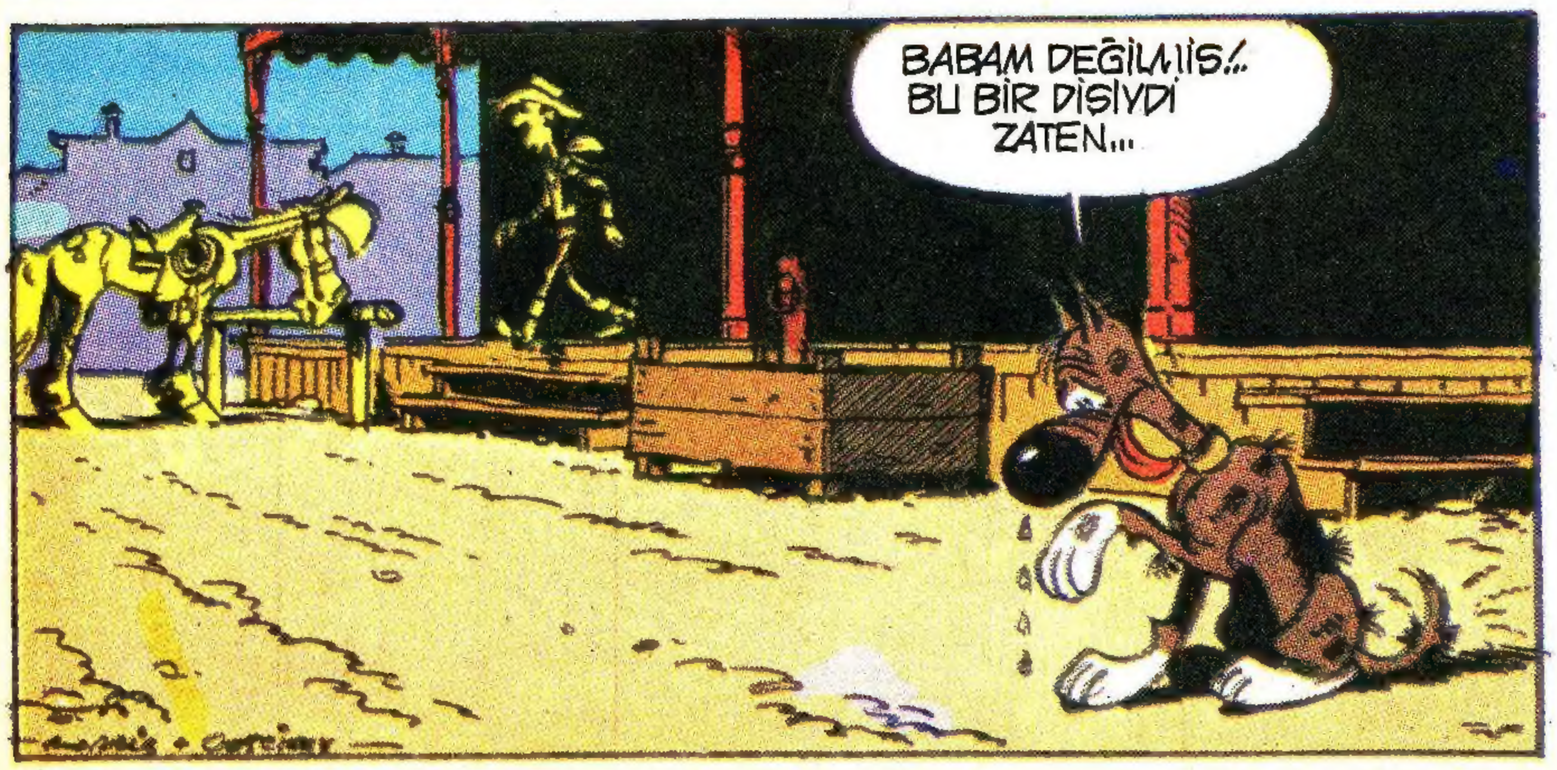
BABAM DEĞİLMİŞ!.. BU BİR DİŞİYDİ ZATEN...

BU RENKSİZ HAYVANIN ÜZERİNDE Kİ YABANCI BANA İYİ DAVRANIYORDU... BELKİ İLERKİ ARAŞTIRMALARIMDA BİR YARDIMI DOKUNABİLİR...

DEVAMI VAR

KAYGISIZLAR 2

BU KUKLALARDA NEREDEN ÇIKTI? BEN ŞİMDİ..

İŞTE, KARAKTER SAHİBİ BİR KIZ!..

AHH!

EVET, VURUCU BİR KARAKTER!

DİKKAT BRETT!.. ÜZERİMİZE ATEŞ EDECEK!..

PLOF-PLOF PLOFPLOF PLOF

1576

İZLEYİN ONLARI!. APTALLAR!. KAÇMAMALARI LÄZIM!

SERSEM SÜRÜSÜ!

DOSTLARINIZ GELIYORLAR MATMAZEL!

ONLAR DOSTUM DEĞİL! AYRICA, BANA "MADAM,, DEYİN..

SAHİ Mİ? O HALDE TELEFON NUMARANIZI SORMAMDA BİR SAKINCA YOK!

ŞİMDİLİK PATRONUMUN VİLLASINA GİTMELİYİM... HEM ORADA GİZLENEBİLİRİZ DE!

NE GÜZEL! PATRONUNUZ KAPISINI HEP BÖYLE DEĞİRMEN KAPISI GİBİ AÇIK MI BIRAKIR?

KAPIYI BENİ DIŞARI SÜRÜKLEYEN ALÇAKLAR AÇIK BIRAKTI! PATRONUM İÇİN ÇOK KORKUYORUM... İNŞALLAH ONA BİR ŞEY...

1576

OH, TANRIM! BAY STANTON!

AÇIN KAPIYI! YOKSA PİŞMAN EDERİZ!

ÜZGÜNÜM AMA BÜTÜN SATICI, ANKETÇİ VE HAYDUTLARIN VİLLAYA GİRMELERİ KESİNLİKLE YASAKTIR..

ONU... ONU GÖTÜRDÜLER BRENDA... SÜPERMEN.. SÜPERMEN KAYBOLDU!

VAH! VAH! TAM İSİMİZE YARAYACAĞI SIRADA KAYBOLMASI ÇOK YAZIK DOĞRUSU!..

1576

YANILDIN! BU YARALAR WALL STREET DEKİ MİLYARDER İŞ ADAMLARINA AİTTİ!

BU YARAYI SEVMEDİM!.. BUNUN GİBİLERİNİ ÇOK GÖRDÜM... HEPSİ DE ÖLDÜRÜCÜYDÜ!

EVET, NEW-YORK'UN ARKA SOKAKLARINDA BÖYLE OLUR HEP!

BİR DOKTOR ÇAĞIRMALIYIZ.. AMA O ZAMAN POLİS İSE KARIŞACAK!

POLİSTEN ÇEKİNDİĞİNİZ ANLAŞILIYOR MADAM!.. NİÇİN?

BU DA NE DEMEK OLUYOR? KAPIYI HÂLÂ AÇMADINIZ MI, APTALLAR?

DA DA DA DA DA DA!

1576

GELİN... YUKARI KATTA BİR TABANCAM VAR!

BU DURUMDA TOR'UN KUTSAL BALTASI DAHA ÇOK İŞİMİZE YARARDI!

FRRAAŞH!

TEMEL REİS

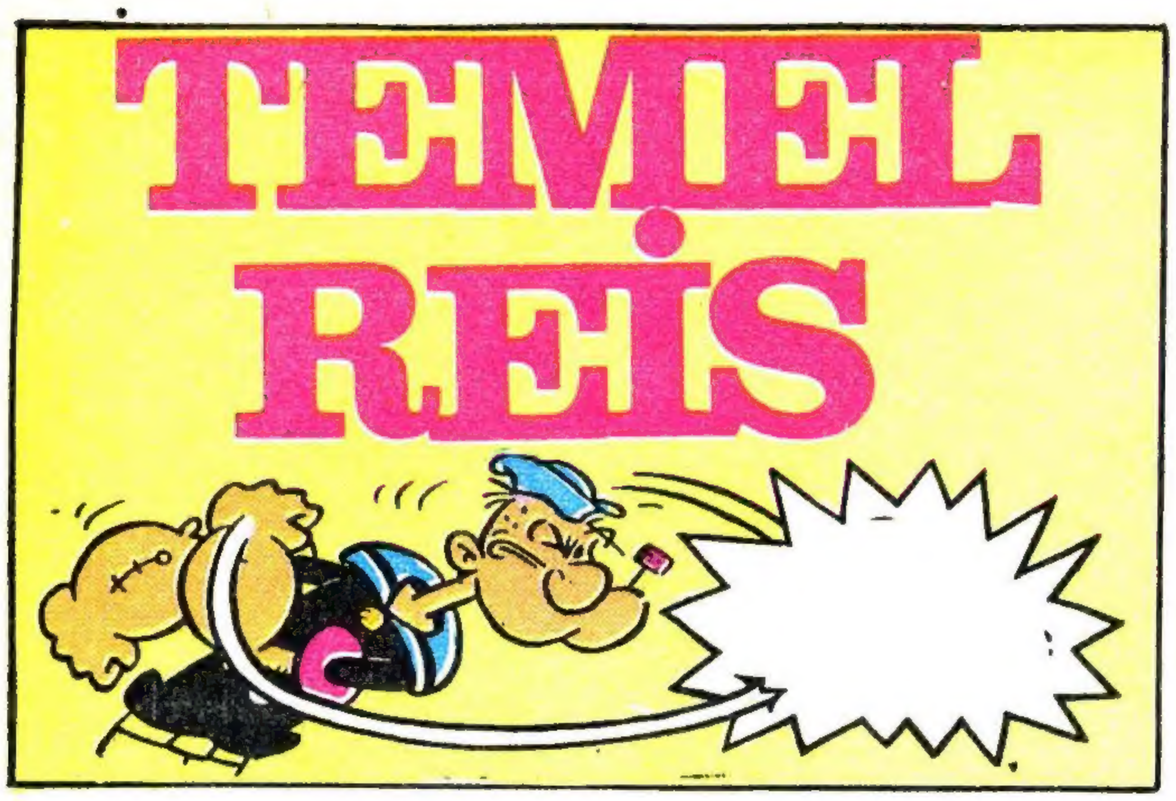

BUGÜN SAFİNAZ'LA BAŞBAŞA KALMAK İSTİYORUM, ANLADIN MI?..
BİR LİRA VERİRSEN DIŞARDA OTURUR, TEMİZ HAVA ALIRIM!..
O. OYL

BAŞBAŞA KALMAK, NE MUTLULUK?..
SEN BENİM BİRİCİK, TATLI PATATEŞİMSİN!.. SAFİNAZ'IM!..

BANA VERDİĞİN TEKLİĞİ KAYBETTİM!
PEKİ, PEKİ!.. YENİSİNİ VERİRİM...
GR-R!

YA-A-A!..
BEN KAYBETTİĞİM TEKLİĞİMİ İSTERİM!
PARAYI BULMASINA YARDIM ET, YOKSA KIYAMETİ KOPARIR...

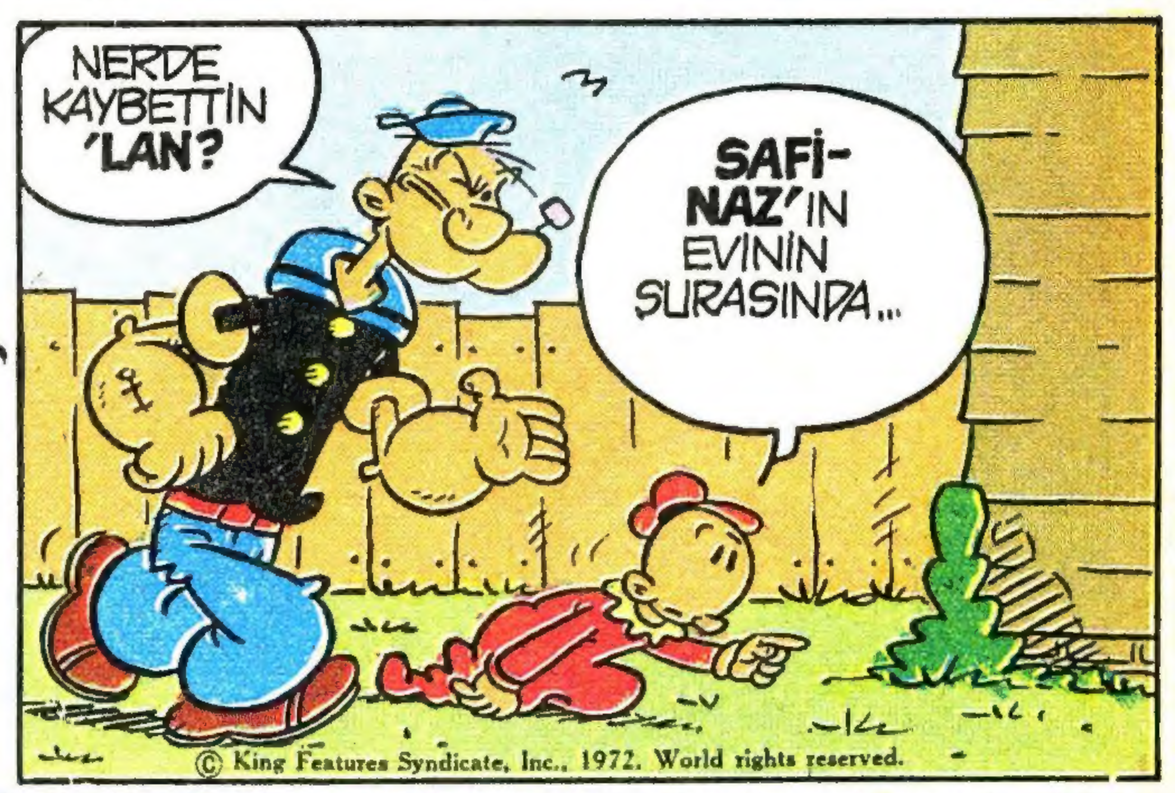
NERDE KAYBETTİN 'LAN?
SAFİNAZ'IN EVİNİN SURASINDA...
© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

AMA...
A-M-A...

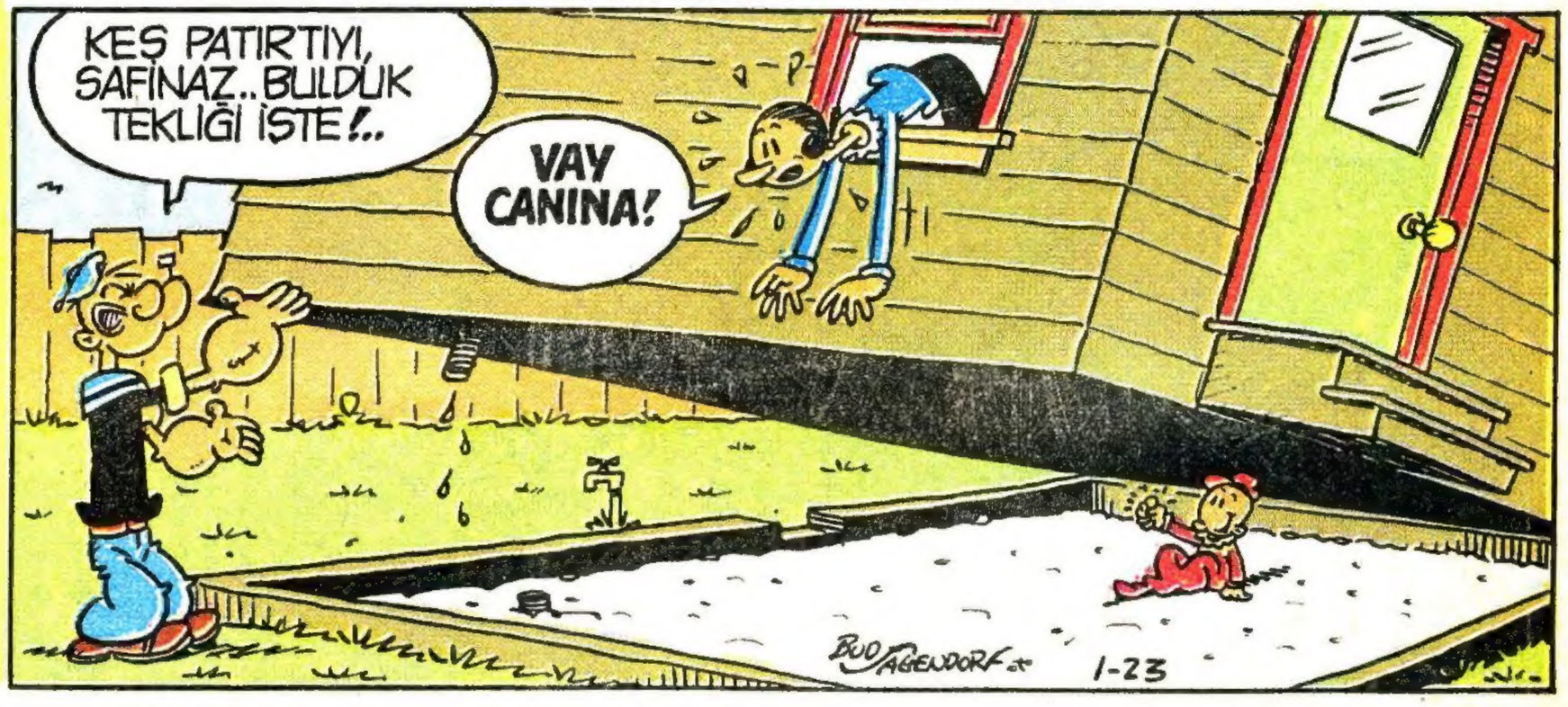
KEŞ PATIRTIYI, SAFİNAZ.. BULDUK TEKLİĞİ İSTE!..
VAY CANINA!
BUD TAGENDORF 1-23

ARİSTOKRATLAR

1

ARİSTOKRATLAR, PEK SASIRTICI KİSİLİKLERLE KARSILAŞMIŞLARDI.. **ELZEAR PLOP** KUSKUSUZ ONLARIN EN SASIRTICISIYDI...

Can sıkıcı PLOP

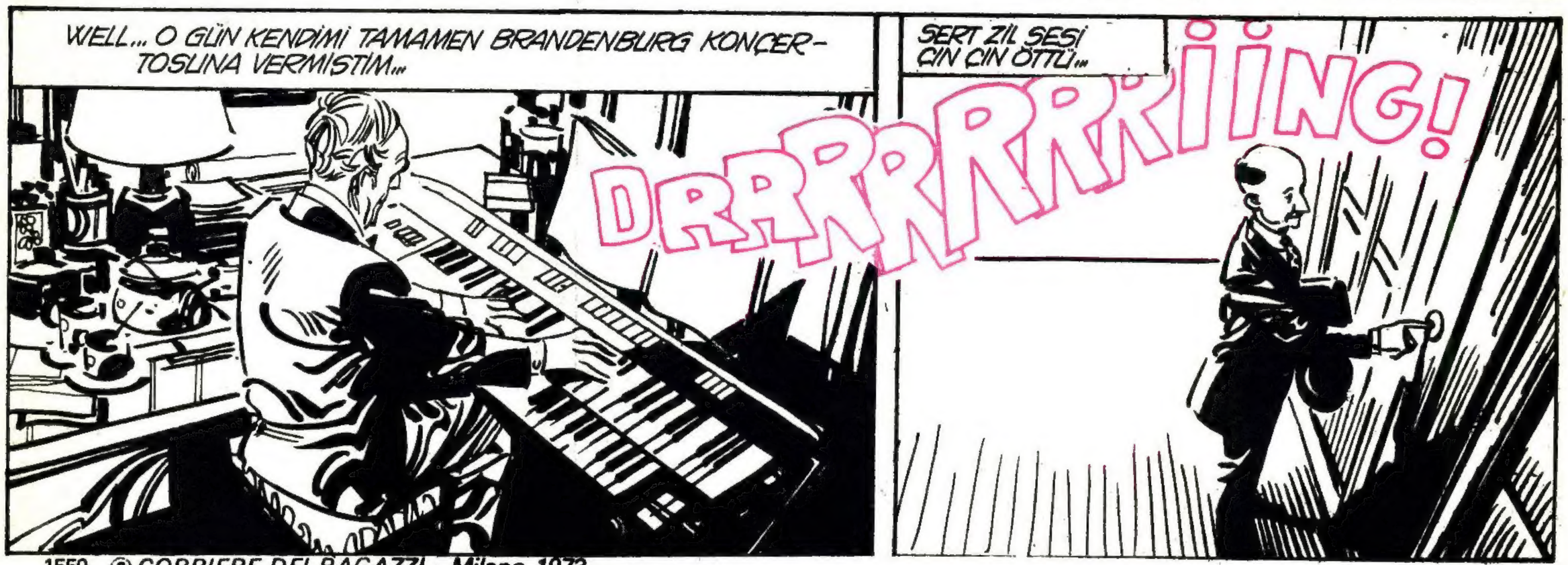

1550 © CORRIERE DEI RAGAZZI - Milano 1973

HAVADA TARTIŞMA KOKUSU VAR!..

HİLE YAPIYORSUN!.. İNKÂR ETMEN BOŞUNA!..

TEKRARLA...

GERÇEKTEN HİLE YAPIYORSUN...

FAKAT FRİTZ İŞE KARIŞACAK VE HERŞEY DÜZENE GİRECEK...

ACH!.. BİTTİ Mİ ARTIK?..

YEĞENİNİZ JEAN'A GELİNCE... MÜFETTİŞ MİCHAEL ALLEN'LE ÇIKTI... ANLIYORSUNUZ YA!..

1550 © CORRIERE DEI RAGAZZI Milano 1973

HAYRET!.. BU ELZEAP PLOP BİZİM ÜZERİMİZE HER ŞEYİ BİLİYORDU... FAKAT KISA KESELİM... JEAN GERİ DÖNÜNCE..

SİZİNLE İLGİLİ BİRKAÇ FOTOYU GÖSTERMEME İZİN VERİNİZ LÜTFEN...

UZUN ZAMANDIR BAŞARILARINIZLA İLGİLENİYORUM..

GECELEYİN "EİFFEL" KULESİNE TIRMANMA.. DAHA SONRA PRENSLERE AİT BİR YAKUTUN KAYBOLUŞU AZ İŞ DEĞİL DOĞRUSU...

TABİİ Kİ NETİCEDE TACIN MÜCEVHERLERİ ÇALINMIŞTI!..

BUNLAR GİBİ DÜZİNELERCE FOTOĞRAF VAR BENDE...

VAY CANINA! NASIL YAPABİLDİNİZ?..

BU BENİM SIRRIMDIR... PUTLARI SÖZ KONUSU OLDUMU, ONA TUTKUN OLANLAR HİÇ BİRŞEY ÖNÜNDE GERİLEMEZLER..

HEH, HEH!

NEREYE GELMEK İSTEDİĞİNİ BİLİYORUM.. **SANTAİ!**

AH, HİÇ DE DEĞİL MOOSE...

SİZE BU FOTOLARI NASIL BİR ADAM OLDUĞUMU İSPATLAMAK İÇİN GÖSTERDİM...

BECERİKLİ, KURNAZ...

GELECEK SOYGUNUNUZA KATILMAYA LAYIK BİRİYİM...

SESSİZ KALDIK... SONRA ŞAŞKINLIK GEÇİNCE, HERKES KENDİ TARZINA GÖRE TEPKİ GÖSTERDİ...

ACH! BU BİR DELİ!

BENİ KAYGILANDIRAN FOTOLAR!

SCOTLAND YARD'IN ELLERİNE DÜŞERLERSE!..

YUMRUKLARIM KAŞINIYORLAR!

SAKIN OLUN DOSTLARIM... B. PLOP, DEVAM EDİNİZ... DAHA NELER VAR?

1550 © CORRIERE DEI RAGAZZI Milano 1973

BENİM ÖYKÜM BUDUR İŞTE... DİNLEYİN: 25 YIL ÖNCE NATIONAL CITY BANK'A GİRDİM...

MÜDÜR ÇOK SEVİMLİ GÖRÜNDÜ...

SİZE İYİ BİR MESLEK YOLU AÇILIYOR PLOP...

BEŞ YIL SONRA...

ÇOK GEÇMEDEN TERFİ EDECEKSİN...

ON YIL GEÇTİ...

SİZİNLE İLGİLENECEĞİM DOSTUM...

DEVAMI VAR

Yarının büyükleri

Röportaj: ITIR ESEN
Fotoğraflar: DENIZ IZGI

● Çağlayan'dan, Etiler'den koşarak ulaşmağa çalışıyor çocuklar "YARIN"a. Ama kimi engellere çarpıp yaralanırken, bir diğeri hızla dev olmağa doğru yol alıyor. Ancak sonuçta hepsi çocuk, hepsi "Yarının Büyükleri"

Bir çocuk büyüyor, iki çocuk küçülüyor

Bu işe başlarken çocuklar, herşeyin çok kolay, çok eğlendirici olacağını sanmıştım. Öyle ki yaptığımız işi dünyanın en basit çalışmalarından biri olarak görüyordum. Hatta birgün MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ yazılışlerinde oturup tutacağımız yolu, yapacağımız işleri tasarlarken yönetici CEMAL HOŞGÖR'ün endişelerine, işin üzerine titizlikle eğilmesine şaşıyor, içimden bu kadar derin düşünmelerine bir anlam veremiyordum. Ama sonra iş başa düşünce anladım, çocukların bir ulusun en yüce varlığı olduğunu. Anladım çocuklar ile uğraşmanın, onlar ile konuşmanın sanıldığı gibi "Çocuk İşi" olmadığını. Çünkü "YARININ BÜYÜKLERİ" hemen hemen herşeyi bilen veya bilmek için olağanüstü bir çaba içinde bulunan dünyanın gelecekteki sahipleri idi.

"YARININ BÜYÜKLERİ" adlı bu diziyi hazırlamak için onlara sorduğum soruları yanıtlarken, söyledikleri her söz insanı başka diyarlara götürüyor, kâh düşündürüyor, kâh sevindiriyordu. Ancak herşeyin üstünde bu çocukların "YARININ BÜYÜKLERİ" olması bize mutlulukların en yücesini veriyordu.

.....

Geçen hafta Çağlayan'da bir ilkokulun ikinci sınıfında idik. Fakir bir semtin, fakir anne-babaların, fakir çocukları ile oturup, konuşmuş, dinlemiştik. Ve hemen ardından dedik ki önümüzdeki hafta fakir olmayan birsemtin, fakir olmayan anne-babaların, fakir olmayan çocuklarının okuluna gidip onları görelim, konuşalım, dinleyelim. Böylece kalkıp Etiler'deki Hasan Ali Yücel İlkokulunun yolunu tuttuk.

HAYRET BURADA ÖĞRETMEN VARDI

Çağlayan'daki okulda bir çok sınıfta öğretmen yoktu. Çocuklar zamanlarını boş derslerde geçiriyordu Oysa burada bütün sınıflarda öğretmenler yerlerinde hazırdı. Bütün öğrencilerin Çağlayan'daki okulun aksine defterleri, kalemleri gıcır gıcır yeni idi. Sınıfta gözle görülür bir ayırım yoktu. Çalışkan - tembel, akıllı-aptal diye. Öğretmen çocuklarından emindi, onlara sorulan herşeyi en iyi biçimde yanıtlayacağını biliyordu.

BURADA BÜTÜN ÇOCUKLAR GÜLER YÜZLÜ İDİ

Hasan Ali Yücel İlkokulunda öğretmenler hem yaşça, hem de anladığımız kadarı ile tecrübe yönünden Çağlayan İlkokuluna karşın daha ilerde idi. Buna karşı Hasan Ali Yücel İlkokulu öğretmenlerinin eğitmek zorunda olduğu çocuklar da iyi bir aile düzenine, sağlam gıdaya ve yeterli eğitim araç-gerecine sahipti. Oysa genç, tecrübesiz öğretmenlerin eline, yetişmesi çok zor öğrenciler verilmişti. Kısaca ortaya koskocaman bir tezat çıkıveriyordu. Tecrübeli, çok görmüş öğretmene yetişmesi zor olan, fakir, gıda yetersizliği çeken, aile içi düzeni belli bir düzeyin altında bulunan çocuklar verileceğine bunun tam aksi yapılıyor ve bunlar yeni, genç, meslekte henüz tecrübesiz öğretmenlere bırakılıyor. Bu durum da yapılan hatalı tayinler sonucu ortaya çıkıyor veya Çağlayan İlkokulu müdürünün bize bir hafta önce söylediği sözü adeta bir belge niteliği getiriyor: "ÖĞRETMENLERİN BİR KISMI MAHRUMİYET BÖLGESİ GİBİ GÖRDÜKLERİ BU OKULLARDA ÇALIŞMAMAK İÇİN ELDEN GELEN HERŞEYİ YAPIYOR"

Hasan Ali Yücel İlkokulunda göze çarpan ilk nokta girdiğimiz 2 sınıf öğrencilerinin tümünün güler yüzlü olması idi Hepsinin yüzünde bir parlaklık, bir neşe vardı Oysa Çağlayan'daki çocukların yüzünde böyle bir parlaklık, böyle bir neşe yoktu Tabii arada bir fark vardı bu durumu doğuran. Çağlayan'daki oku -

lun öğretmeni Murat Hazır beslenme yetersizliğinden söz ederken, çocukların gecekonduda yaşadığını, hanelerindeki ana besinin ekmek olduğunu ve babalarının işçi olduğunu söylüyordu. Oysa Hasan Ali Yücel İlkokulu'nda 2. sınıf öğretmeni Hanife Günpak'a öğrencilerinin beslenmesi konusunda kesinlikle soru yöneltmeyi gerekli görmüyor sadece ondan çocukların apartman dairelerinde yaşadıklarını ve babalarının çoğunlukla özel iş sahipleri olduğunu öğreniyordum.

BİRİLERİ UZUN SAÇLI
DİĞERLERİ İSE KABAK GİBİ

Biri İstanbul'un gecekondu mahallesi diye bilinen Çağlayan'da,diğeri ise yeni gelişen bir

toplumun yaşamayı tercih ettiği Etiler'deki iki ilkokulun 2 sınıflarını ele almaya devam ederken karşılaştığımız olaylar karşısında şaşırmıyorum.Çünkü herşeyin bu şartlar altında başka türlü olmasını beklemek herhalde iyimserlik veya Türkiye' de "TURİST GİBİ YAŞAMAK"tır !

Büyük bir şehrin bu iki bölgesinden gelen " YARININ BÜYÜKLERİ"nin hayat denilen bu uzun yarışta daha önce de belirttiğimiz gibi ne başlangıç noktaları birdi ne de yarışma kuralları eşitti.

Örneğin Çağlayan'daki okulda eğitim gören kısa saçlı, adeta kafaları usturalanmış çocuklar "YAŞADIĞINIZ YERİ ANLATIN" başlığı altında yazdırdığımız konuyu binbir zorlukla hemde yanlış bir açıdan ele alırken Etiler'deki kıvır-kıvır, uzun saçlı, neşeli çocuklar zorlanmadan ve de yanlış saplanmalara girmeden olayı istenilen biçimde verebiliyorlardı Hiçbiri kopya yapma gereğini duymadan,hiçbiri diğerini "Bu tembeldir bilmez Ho-

cam" şeklinde eleştirmeden.

MÜDÜR A. KONAK DA DERTLİ

Bize okulunda röportaj yapma olanağı veren ve gerekli tüm kolaylığı sağlayan Hasan Ali Yücel İlkokulu Müdürü Asım Konak eğitim sorunundaki tüm aksaklıkları biliyor ve konuşmalarından dertli olduğunu görünüyordu :

"Kendi olanaklarım içinde öğrencilerimin en iyi biçimde yetişmesine çalışıyorum.Aralarındaki sosyal farkları kendilerine hissettirmeden hiç olmazsa okul içinde en alt düzeye indirmeğe uğraş veriyorum. Böylece öğrencilerin yarına aralarında daha az derin olan uçurumların bulundu ğu bir hayat tasarlıyorum. "

Ve çocuklar gidiyor "YARIN"a, "YARININ BÜYÜKLERİ" olarak. Çağlayan'dan,Etiler'den, koşuyorlar.Rüzgâr kiminin uzun saçlarını dalgalandırıyor, kiminin ise kabak misali başını yalayıp geçiyor Kimi iyi eğitiliyor, kimi ise yazacak kalem bile bulamıyor Kimi el şakaları ile eğlenmeğe çalışırken, bir başkası pırıl pırıl kutular içinde zekâ oyuncakları ile gelişiyor Hepsi büyüyor, hepsi yarışıyor bu umutla. YARININ BÜYÜK OLABİLMEK için. Ve geçen zaman çocukların yaşlarına yaşlar katıp onları büyük yapıyor.Hepsi yaşça büyüyor Ama yalnız bir kısmı yaşlarının ötesinde de büyüyor Büyük çoğunluğu küçülüyor , küçülüyor, küçülüyor

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU

(40)

Elindeki kalemin silgisiyle sıranın üzerinde düz bir çizgi çizdi :

-Buradan ötesi senin.Benim tarafa kolunu ya da kitabını kaydırırsan bozuşuruz...

O günden sonra Atıl, okuldan, öğretmenden,hatta tüm yabancılardan soğudu.Artık derslere eskisi gibi önem vermiyordu. Parmak kaldırmıyor , söze karışmıyordu.Sınıfta öteki yabancı öğrencilerin durumu bazı yönlerden daha iyiydi.Atıl bunu sezinliyordu. Giyim kuşam,davranış ve tutumlarıyle onlar, Alman'lara daha yakındılar . Din bağları da onları birbirlerine yaklaştırıyordu. Haftanın belli günlerinde, okula özel giysileri içinde din öğretmeni geliyordu . Türk öğrenciler,bu derslere girmiyorlardı. O süre içinde bahçede oynuyor ya da sınıfta ödevlerini yapıyorlardı. Oysa,İtalyan , İspanyol, Yugoslav,Yunanlı işçi çocukları din derslerini Alman öğrencilerle birlikte izliyorlardı.

Bir sabah, Hatice Demir , okula coşku içinde geldi. Bahçede, Türk çocukları bulup bir araya topladı. Burcu, Hatice 'nin yarım yamalak Almanca' sıyle yaptığı çağrıya uyup aralarına katıldı. Ama, kısa bir süre sonra sıvışıp gitti. Hatice :

-Arkadaşlar, bugün ayın kaçı, biliyor musunuz ?diye sordu . Türk çocukları bu soruyu Almanca yanıtladılar. Hatice sabırsızlandı :

-Ayın kaçı olduğunu Türkçe söyleyin?...

Atıl :

-29 Ekim diye bağırdı.

-Neee ?dedi, çocuklar.Bu gün 29 Ekim ha !

Hatice sevinçle ellerini çırptı:

-Evet, dünkü gazetede,yurdumuzda yapılan bayram hazırlıklarından sözediliyordu.Bugün biz de birşeyler yapalım. Cumhuriyet bayramımızı kutlayalım.

Atıl, coşkuyle söze karıştı:

-Yaşasın Cumhuriyet Bayramı.

Çocuklar hep bir ağızdan yinelediler :

-Yaşasın Cumhuriyetimiz...

Çevrelerinde, onlara garip yaratıklarmış gibi bakıp durmakta olan birkaç Alman öğrenci vardı. İçlerinden biri dayanamadı :

-Ne oynuyorsunuz?

-Oynamıyoruz, dedi,Hatice. Cumhuriyet Bayramımızı kutluyoruz. Çocuklar, dudak bükerek gülüp geçtiler.Ali Menekşe :

-Arkadaşlar dedi.Bugün din dersi var. Ötekiler gidince sınıf bize kalacak. Güzel bir tören yapıp, cumhuriyet bayramımızı kutlarız.

Çocuklar, sevinçle ellerini çırptılar. İlk iki dersin geçmesini iple çektiler.Üçüncü ders - de sınıf boşaldı. Hatice, hemen tahtaya kocaman bir Türk bayrağı çizdi. Çocuklar bayrağı coşkuyle alkışladılar Ali , Hatice , Sati, Atıl ile birlikte ikişerli sıra oldular Burcu yine ortalarda yoktu. Aramadılar onu. Gözlerini bayrağa dikerek,bir ağızdan İstiklâl Marşımızı söylediler. O sırada yurt sevgisinin kutsallığı ve yüceliği,daha bir güçlenip belirginleşerek,benlikle - rini sardı. Dördünün de yürekleri şişti, göğüsleri kabardı,içleri coştu. Gözlerinden yaşlar boşandı. Her biri akıllarında kalan şiirleri okudular. Fakat, di-

zelerinin çoğu unutulmuştu bu şiirlerin. Satı Çilli, şiirini okurken öyle bir coştu ki! .Sesi önce titrekleşti Sonra hıçkırığa dönüştü. Sözcükler boğazında düğümlenip kaldı. Hatice, göz yaşlarını elinin tersiyle silerek:

-N'olursun, dedi, bir daha oku bu şiiri.

Ali ile Atıl'da Hatice'ye katıldılar :

-Hadi bir daha oku ! İçimizi coşturdun.

Satı şöyle bir düşündü. Sonra, dudaklarını ısırarak önüne baktı :

-Okuyamam.

-Neden? dive, atıldı çocuklar.

-Çünkü, hiçbir gün böyle bir şiir bellememiştim.

-Eee?

-Eee'si bu. O sözcükler biraz önce kendi kendilerine döküldüler. Ben sadece dudaklarımdan içimden gelenleri dışa vurdum bir bir. Ama, bir daha diyemem onları. Hiç biri belleğimde kalmadı.

-Yaaa! dedi, çocuklar. İşte bu daha güzel...

Sonra Satı'nın şiirinden kulaklarına takılan birkaç dizeyi mırıldandılar ard arda.

Zil çalarken, Hatice :

-Gelin, dedi, tahtadaki bayrağı öpüp hemen silelim. Belki öğretmen kızar

Dördü de tahtadaki Türk bayrağını öptüler. Sonra Hatice el çabukluğuyle tahtayı sildi. Sınıftan çıkıp ellerini yüzlerini yıkadılar. Bu törenden sonra, dört Türk çocuğu birbirlerine daha içten bağlandılar. Ne zaman göz göze gelseler hep, 29 Ekim sabahı düzenledikleri Cumhuriyet Bayramı törenini anımsıyorlardı.

Aralık ayı içinde okul, Noel tatiline girdi. Atıl buna pek sevindi. Boş yere okula gidip gelmekten usanmıştı. Okulda, Türk Çocuklarının dışında, arkadaş edinmek şöyle dursun, günden güne, Almanların gözlerine batan bir diken olmuştu. Sadece sınıf arkadaşları değil, ikinci, üçüncü sınıf öğrencileri de ona iyi davranmıyorlardı. Oyunlarına almadıkları gibi, uzaktan izlemelerini bile hoş görmüyor ; sık sık tersliyorlardı Türkleri. Atıl, önceleri, yüzlerce çocuğun içinden Alman öğrencilerin kendilerini nasıl ayırdedebildiklerine şaşıp kalmıştı. Sonradan bunu anladı. Türk öğrenciler bahçede ya da oyun salonunda giyim kuşamlarından, çekingen ve ürkek davranışlarından, hemen ayırdediliyordu. Eva'nın sınıfında üç Türk öğrenci vardı . Atıl onları bahçede kolaylıkla bulup yanlarına gidebiliyordu.

Eva kendi yaşında arkadaşlar edinmişti. Atıl ile karşılaşınca, hatırını soruyor, tatlı tatlı gülümsüyordu ona. Bazen de yolda Hans'a, Herbert'e, Adolf'a ve Manfred'e rastlıyordu. Onlar da Eva gibi, iyi davranıyorlardı kendisine. Atıl :

-"Bu çocuklar tek tek çok iyiler. Fakat, biraraya geldiler mi çekilmez oluyorlar", diye geçiriyordu sık sık...

Çok soğuk ve karlı bir gün Atıl, burnunu cama dayamış dışarıya bakıyordu. Okul tatil olalıberi evden pek seyrek çıkıyordu. Bayan Frida'yı Noel için oğullarından biri yanına almıştı. Komşu çocuklar ortalarda görünmüyorlardı. Atıl, birden, kapı ziliyle irkildi. "Bu saatte kim gelebilir" diye düşünerek koştu, dışarıya seslendi.

-Kim o.

Birisi fısıltıyle yanıtladı:

-Hasan'ım, Hasan Emmin geldi oğul, aç kapıyı.

Atıl, kaçak Hasan'ı anımsadı. Hemen açtı kapıyı. Hasan içeriye girdi :

-Sağol evlat. Çok yaşa diyerek varıp kendini divanın üstüne attı. Koşmaktan soluk soluğa kalmıştı. Yazdan bu yana yüzü solmuş, elmacık kemikleri daha çok çıkmıştı ortaya. Zayıf ve bitkindi. Atıl acıdı ona :

-N'oldu Hasan emmi ? Başında bir iş mi var?

-Ne demessin oğul! Başımda öylesine yunmaz arınmaz işler var ki! .

-Anlat anlat. Geçen gün babama seni sordum. Ortalarda görünmüyor, dedi. Nerelerdesin? İş buldun anlaşılan.

-Buradan uzaklarda, bir köprü yapımında çalışıyordum. Göze batmamak için, kente gelmiyordum. Dün, polis bastı yapı yerini. Arkadaşların bir bölüğünü yakaladılar Zaten çoğumuz kaçak çalışıyorduk. İşveren az paraya razı olduğumuzdan, bizi çalıştırmayı yeğ tutuyordu. Biri gidip polisi uyarmış. Allah'ın izni ile kaçtım polisten Dünden beri yollardayım. Geceyi kentin kıyısındaki araba mezarlığında geçirdim. Kırık dökük bir arabanın içine sığındım. Ama, soğuktan donayazdım..

Hasan bunları anlatırken ikide bir tıkanırcasına öksürüyordu.

Atıl :

-Üşütmüşsün Hasan Emmi, dedi.

Hasan "Boş ver" gibilerden elini savurttu :

-Hastayım zaten. Üşütsem de üşütmesem de hastayım...

Atıl, babasının sözlerini anımsadığı için üstelemedi. Hasan kuşku içindeydi :

-Beni burada bulurlarsa sizin başınız da derde girer oğul. Bir iki gün gizlenecek bir yer bulsam yeniden eski işime döneceğim. Ayrılırken usta başı ile konuştum. "Polis baskın yaptıktan sonra, bir süre bizi rahat bırakır" diyordu...

DEVAMI VAR

2. Hafta
100 HESAPMATİK kazanan
100 OKURUMUZ

Selva ALP	Ataköy/İST.	Ayhan GAZİOĞLU	TOKAT
Müjdat ALP	Ataköy/İST.	M. Ali ÖZATİK	KÜTAHYA
Gökhan AFYONOĞLU	Aksaray/İST.	Övgü GENÇ	ANTALYA
Belkıs GÜLBEYAZ	Ortaköy/İST.	Gülay ALP	KONYA
Erengül ALTINORDU	Göztepe/İST.	M. İlhan YILDIRGAN	ERZURUM
İhsan ÖZKAN	Alibeyköyü/İST.	Oktay YAMAN	Keçiören/ANKARA
Hakan TÜRKYILMAZ	Kadıköy/İST.	Derya GÜRBÜZER	Yenişehir/ANKARA
Onur KILIÇ	Beykoz/İST.	Engin SEVİLİR	Kızıltoprak/İST.
Figen DABAĞ	ÇANKIRI	Aydın Şerif H.	BURSA
İsmail SAYAN	ADAPAZARI	Altuğ YÜCEL	İnebolu/KASTAMONU
Mustafa AKBAŞ	Yedikule/İST.	Emel DEMİRGEN	ADAPAZARI
İlhan KÖKSALAN	MANİSA	Neşe TURCAN	TURGUTLU
Emel ERSOY	ANKARA	Fatma ÜLKÜ	BALIKESİR
Can WALKER	Beşiktaş/İST	Sıtkı SELVİ	Bolvadin/AFYON
Zekeriya DAĞCIOĞLU	Akhisar/MANİSA	Kasım SARI	Kocaeli/SAKARYA
Yusuf Ziya AYDIN	ERZURUM	Kayhan GÜRBÜZ	DİYARBAKIR
Fahri ÇEPNİ	Bartın/ZONGULDAK	Bayram KESER	Mahmudiye/ESKİŞEHİR
Murat GÖKDEMİR	Kadıköy/İST.	Kubilay GÜLSEVER	Yenişehir/DİYARBAKIR
Nejat Suha DİKMEN	TRABZON	Selahattin YILDIZ	Payas/İSKENDERUN
Cihat ANGIN	Merzifon/AMASYA	Eray MEMEÇ	KADİRLİ
Özlem ERSÖZ	SAMSUN	Göksenin EROĞUL	Dikili/İZMİR
Berran ALTINTERİM	MERZİFON	Nihat ÇİMRİN	B. Evler/İST.
Cemal Gürsel KAVALCI	RİZE	SAĞIRLAR OKULU LOJ.	Kanalköprü/ADANA
Verda AKA	AYDIN	Candan ESER	Küçükköy/İST.
H. Basri GÜZELOĞLU	Daday/KASTAMONU	İlhan KAVAKLIPINAR	Kızıltoprak/İST.
Serdar ASLIBİR	MERZİFON	Sedef MENTEŞE	Göztepe/İZMİR
Ata GÖCÜK	TARSUS	Timur ÇAKAL	BARTIN
İmdat YAVAŞ	TEKİRDAĞ	Mümtaz ERYAMAN	Kadıköy/İST.
Adem YAVUZ	Kızılay/ANKARA	Nesrin-Nermin AKTAŞ	Beşiktaş/İST.
Kenan DUMAN	Geyve/SAKARYA	Şahmettin DÜZGÜN	Küçükköy/İST
Umut AYDIN	ERZİNCAN	Funda KARAKAŞ	Siteler/ANKARA
Mahir MİNDİVANLI	ERZURUM	Semih SOĞUKOĞLU	Sultanahmet/İST.
Sibel SAKARYA	TRABZON	Beril ÜNAL	ZONGULDAK
Alican ER	AMASYA	Nesrin GÜNER	BURSA
Zafer PARLAK	Merzifon/AMASYA	Behiç RAŞAN	ESKİŞEHİR
Ebru ERDOĞAN	DİYARBAKIR	Osman ŞEKER	Tünel/İST.
Aynur ERDEM	Gördes/MANİSA	Ahmet DEMİRHAN	Kaman/KIRŞEHİR
A. Gürsel KARAÇOR	ÇANAKKALE	Timuçin BİRDER	BODRUM
Serdar SOYVER	Kurtuluş/ANKARA	Selda SERT	İZMİR
Mustafa AŞIKOĞLU	Şirinyer/İZMİR	Ali IŞIK	Unkapanı/İST.
Yücel UYSAL	Milas/MUĞLA	Tamer KAHYA	Beşikdüzü/TRABZON
Hasan AKSOY	Demetevler/ANKARA	Funda İLPARS	Kavaklıdere/ANKARA
Mithat YILMAZ	Antakya/HATAY	Tülin TAYMAZ	ÇORLU
İlker ÖZTÜRK	ADAPAZARI	Yusuf ÖZGÜR	Etiler/İST
Ömür TOP	SAFRANBOLU	Mehmet GÜRSEL	Bayraklı/İZMİR
Özalp EKEKON	İSKENDERUN	Ahmet SALİM	KONYA
Ahmet PARLAKYİĞİT	K. MARAŞ	Osman ÇELİKYURT	Sarayköy/DENİZLİ
Türkan NERGİS	Çankaya/ANKARA	Vedat KARSLIOĞLU	Erenköy/İST.
Tülay KEKLİK	KONYA	Şule GELMİŞ	Fener/İST.
Kenan GENÇTÜRK	İZMİR	Reha ARDA	ISPARTA

OYUNCAKLARI İLE, KÜÇÜK YÜZLERDE BÜYÜK MUTLULUKLAR.

fatoş oyuncakları ailesini tamamladınız mı?..

Yumuk • Kocaoğlan • Zeliş • Karakaçan
Kont • Zıp-zıp • Hop-hop • Ayşe • Leylâ
Mecnun • Tıfıl • Zeynep ve diğerleri...

Topkapı, Maltepe, Fatih Şehitleri Sok. No:9 İSTANBUL Tel:24 11 92

Has Reklam 445566

ROBİNSON

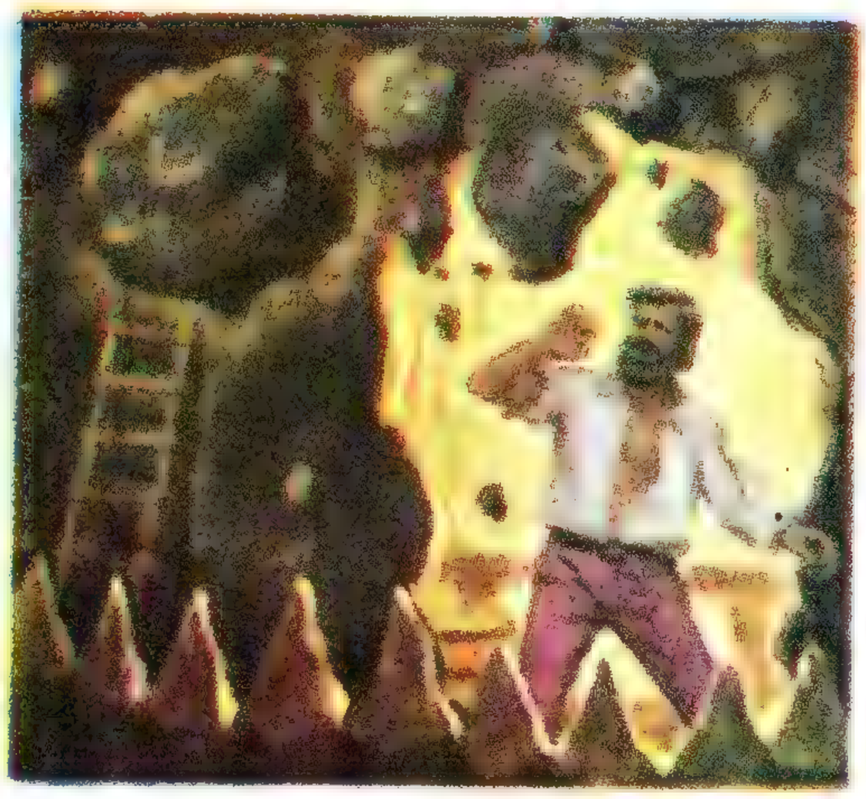

DEPREM

Duvarımı bitirdikten az sonra , müthiş bir korkuya kapıldım. Ben mağaramın giriş yerinde çalışırken oldu bu. Birdenbire, damdan ve başımın üstündeki tepenin yanından parçalanıp ufalanarak toprak düşüyordu.

"Mağaramın tepesi çöküyor!" diye düşündüm ve merdivenime doğru koştum :

Tepenin parçalarının üzerime yuvarlanacağını sanarak korkuyla duvarımın üstünden aştım. Fakat çok geçmeden sağlam toprakta durunca, korkunç bir deprem olduğunu gördüm. Çünkü üzerinde bulunduğum yer, aşağı yukarı sekiz dakika ara ile üç kez sarsıldı. Benden yarım mil kadar ötede, denizin yakınında bulunan koca bir kaya parçası korkunç bir gürültüyle aşağı düştü .

İlk kez şaşırdığım kadar hayrete düştüm. Fakat üçüncü sarsıntı geçtikten sonra, artık bir süre sarsıntı duymadım, cesaretimi bulmaya başladım.

Bununla birlikte, tekrar duvarımın üstünden aşmaya gidecek kadar yürekli değildim, çünkü diri diri gömülmekten korkuyordum. Hâlâ yere oturmuş, üst üste "Tanrım , beni esirge! diye tekrarlıyordum.

Ben böyle otururken, gök bulutlarla kaplandı. Rüzgâr çıktı ve yarım saat sonra pek korkunç bir kasırga başladı. Deniz köpükle kaplandı, büyük ağaçlar köklerinden söküldüler. Üç saat kadar, fırtına ortalığı kasıp kavurdu. Sonra pek şiddetli yağmur başladı, ben de yeniden mağarama gitme tehlikesini göze alabileceğimi düşündüm.

Sarsıntıların suyun altında, ada üzerindekinden daha şiddetli olduğuna inanıyordum. Çünkü birkaç gün sonra, geminin enkazı yukarı kaldırılmıştı, ben tekrar ona gidebilirdim.

KRUZO

/ 6

Yazan: *Daniel DEFOE*

BİR KAPLUMBAĞA BULUYORUM

Düşündüğüm şey zihnimi çok karıştırıyordu. Çünkü yer sarsıntıları adada sık sık oluyorlarsa, diri diri gömülme şansı benim için çok büyüktü. Bunun üzerine çadırımı bulunduğu yerden kaldırmaya karar verdim, çünkü tam uçurumun kıyısındaydı.

Bunu yaptığım zaman da, hâlâ içim pek rahat değildi. "Benim için mağaramda yaşama olanağı yok" dedim. "Açık bir yerde ufak bir kulübe yapmalıyım ve onu bir duvarla çevirmeliyim." Fakat yukarıya bakınca ve herşeyin ne denli düzen içinde konulmuş, ne güzelce gizlenmiş olduğunu ve başka tehlikelerden ne denli korunmuş bulunduğumu görünce, buradan ayrılmayı istemedim.

Hergün gittiğim gemi enkazı zihnimi bu düşüncelerden çevirmeme yaradı. Gemiden alacağım herşey şu ya da bu işim için yararlı olabilecekti. Bu nedenle onu elimden geldiği kadar parçalamaya ve aldıklarımı kıyıya getirmeye karar verdim. Böylece bir buçuk ay sıkı bir şekilde çalışarak direkleri kestim, taban tahtalarını söktüm ve onları yapabildiğim kadar taşıdım.

Birgün, her zamanki yolumdan gemiye gitmek için deniz kıyısına inerken, kocaman bir deniz kaplumbağası buldum. Bu gördüğüm ilk kaplumbağaydı, yalnız benim talihsizliğimi belirtiyordu. Çünkü onlardan adada az olmamalıydı. Eğer ben öbür yana varmış olsaydım, onlardan hergün yüzlercesini ele geçirebilirdim, nitekim sonradan böyle oldu.

Tüm ertesi günü kaplumbağayı pişirmekle geçirdim. Onun altmış yumurtasını da buldum. Eti, bu zamanda, hayatımda tatmadığım en lezzetli ve en hoşet gibi geldi bana. Çünkü adaya çıktığımdan beri keçilerinkinden ve kuşlarınkinden başka et yememiştim.

DEVAMI VAR

TATLI CADI

SOĞUK BİR KIŞ GÜNÜ.
ÇABUK OL DERRİN... YOKSA BURNUMUN UCU BUZ TUTACAK!
BENİM PARMAKLARIM TUTTU BİLE!

APTAL ÇOCUKLAR! NİÇİN SİZ DE BENİMLE GÜNEŞLİ FLORİDA KIYILARINA GELMİYORSUNUZ?
ANNE, SAHESER BİR FİKİR BU!

AMA LERRİ BURDA OLMADIĞI İÇİN OFİSİ BEN YÖNETİYORUM, AYRILAMAM...
AMA KİMSE SENİN YOKLUĞUNU ANLAMAZ KI, SEVGİLİM!. BÜYÜYLE SIK SIK GİDER GELİRSİN OFİSİNE!
NİYE BU SERSEM İNSANLA UĞRAŞIYORSUN SEM?

AMA SEMENTA KOCASINI KANDIRIR..
BİLİYOR MUSUN SEM, BURAYA YÜZMEYE GELDİĞİM İÇİN GERÇEKTEN MUTLUYUM!

DERRİN! MİAMİ'DE NE İŞİN VAR SENİN?
EYVAH LERRİ!
OH!.. NE YAPACAĞIZ?

ŞEYY!.. BU DERRİN'İN KUZENİ!.. DERRİN OFİSTE ÇALIŞIYOR!..
BİRBİRİMİZE ÇOK BENZERİZ...
BEN BU İŞİ ANLARIM ŞİMDİ...

OFİSE TELEFON ETMEYE GİDİYOR! BENİM ORADA OLMADIĞIMI ANLAYACAK!.. MAHVOLDUM!.. SEM, ÇABUK BİR ŞEYLER YAP... KURTAR BENİ BU BERBAT DURUMDAN!

SEVGİLİM, SEN ŞİMDİ OFİSTE OLACAKSIN!. BENİM BURNUM TELEFONDAN DAHA ÇABUK HAREKET EDER...

SEM BURUN OYNATISIYLA DERRİN'İ OFİSE YOLLAR..

ELBETTE BURDAYIM LERRİ.. NE VARDI?

ÖZÜR DİLERİM BAY STİVENS.. TELEFONUN ÇALDIĞINI DUYDUM DA.. AAAA

HAY ALLAH!.. NE DESEM ACABA? I-IGH!

DERRİN DIŞARI FIRLAR..

BU KILIKDA BENİM OTOBÜSÜME BİNEMEZSİN..

LÜTFEN.. BE... BEN.. DO.. DO... NUYORUM!

KENDİNİ DENİZDE Mİ SANDIN BUDALA?! BU KIYAFET NE? TIMARHANEDEN FALAN MI KAÇTIN NEDİR? YÜRÜ!. DÜŞ ÖNÜME...

NEREYE GÖTÜRÜRSEN GÖTÜR.. SICAK BİR YER OLSUN DA..

AL BAKALIM, ZIR DELİ!. SANA SICAK KILIK GETİRDİM.. HADİ, ŞİMDİ İÇERİ...

DAHA SONRA...

HEY AHBAP!.. SICAK KAHVEYE NE DERSİN?.. AMA BU ADAM NEREYE GİTTİ?..

O SIRADA...

LERRİ GİTTİ.. BEN DE SENİ GETİRDİM SEVGİLİM. HERŞEY DÜZELDİ!

DÜZELDİ Mİ?. KEMİKLERİME KADAR DONDUM, AŞAĞILANDIM, ALAY EDİLDİM!.. BUNLAR YETMİYORMUŞ GİBİ BİR DE TUTUKLANDIM!.. LÜTFEN SEM, İŞLERİ BENİM İSTEDİĞİM GİBİ DÜZELT VE BENİ OFİSİME GERİ YOLLA!

SEM BOYUN EĞER...

BİR DAHA MİAMİ SÖZÜNÜ İŞİTMEK İSTEMİYORUM **HAPŞU!**

İKİ GÜN SONRA...

OOO!.. SEN İYİCE ÜSÜTMÜŞSÜN DERRİN!. BİRKAÇ GÜN İZİN AL, BEN GELDİM NASIL OLSA...

MİAMİ'YE KÜZİNİNİN YANINA GİT!..

HAFTAYA YENİ BİR MACERA

Tenten 6

NE DEDİN? NE DEDİN? ANLIYAMADIM!

SİZİNLE GELMEYECEĞİMİ SÖYLEDİM KAPTAN.. BİZİM İÇİN KURULAN TUZAĞA DÜŞÜP DÜŞMEMEK SİZİN BİLECEĞİNİZ İŞ! AMA BEN TUZAĞA DÜŞMEMEK İÇİN KESİN KARARLIYIM.

AH ŞU SENİN YERSİZ ENDİŞELERİN.. SENDE BİR HASTALIK HALİNİ ALDI BU! ZATEN SANA KALSA BÜTÜN DÜNYA, DALAVERECİLER VE İP KAÇKINLARIYLA DOLU! PEKİ BU GENERAL TAPIOKA İYİ BİR İNSAN OLAMAZ MI? HA... OLAMAZ MI? SANA SORUYORUM...

BELKİ OLABİLİR, FAKAT YİNE DE...

BİZİ ORAYA ÇEKMEYE ÇALIŞTIKLARINA İNANMAYA DEVAM EDİYORUM! BUNU NİÇİN YAPTIKLARINI BİLEMİYORUM AMA BU ÇABALARI DÜPEDÜZ BİR TUZAK HAZIRLIĞINA İŞARETTİR..

YA! DEMEK ÖYLE!

PEKİ ÖYLEYSE, KAL BURADA KATIR KAFALI! BİZ TURNESOL İLE ORAYA GİDİP ŞEREFİMİZİ VE SENİN ŞEREFİNİ KORUMAYA KARARLIYIZ! İKİMİZ O ALLAHIN CEZASI ZIRTAPOS SÜRÜSÜYLE BOĞUŞURKEN SEN DE BURADA RAHATINA BAKAR BÜTÜN GÜN UYUKLARSIN...

?

?

Hem...

VE BU OLAYDAN ÜÇ GÜN SONRA...

SAYIN YOLCULARIMIZ! BİRKAÇ DAKİKAYA KADAR TAPIOKAPOLİS HAVAALANINA İNMİŞ OLACAĞIZ.. ŞİMDİ LÜTFEN KEMERLERİNİZİ SIKICA BAĞLAYINIZ..

HADİ, KEMERİNİZİ BAĞLAYIN PROFESÖR!

ÜZÜM BAĞLARI MI?.. HANGİ TARAFDA?

VIVA TAPIOCA

ŞUNU GÖRDÜNÜZ MÜ? GELİŞİMİZ TAM, MEŞHUR TAPIOKAPOLİS KARNAVALININ OLDUĞU GÜNE RASTLADI!

POLİS Mİ?!

CAR NA VAL

KARNAVALA BİR ÇOK YABANCI MÜZİK TOPLULUKLARI DA KATILIYOR, EN ÖNEMLİSİ... "ŞUNA BAKIN.. BİZİMKİLERDEN DE BİR TANE VAR... "NEŞELİ DİLENCİLER!.."

BİLETÇİLER Mİ? BAK HELE!.

CAR

OH! OH! KARŞILAMA EKİBİ DE GELMİŞ!.

SANTAERO

AMİRAL HADDOK MU?

ŞEYY... SADECE KAPTAN... ÖHÖ...

ÇOK ALÇAK GÖNÜLLÜSÜNÜZ... SİZİN DEĞERİNİZDE BİRİSİ BURADA MUHAKKAK AMİRAL OLURDU! KENDİMİ TANITAYIM.. ALTESLERİ GENERAL TAPIOKANIN YARDIMCI KARARGÂH SUBAYI ALVAREZ..

MEMNUN OLDUM..

SİZDE PROFESÖR TURNESOL OLMALISINIZ DEĞİL Mİ? MEMLEKETİMİZE HOŞ GELDİNİZ..

ÜZGÜNÜM ALBAY... FAKAT BİR İNSANIN EN KUTSAL HAKKI OLAN ÖZGÜRLÜĞÜNÜ AYAKLAR ALTINA SERMİŞ BİR ELİ SIKMAYI KABUL EDEMEM..

!

?

BEN... SEYY! PROFESÖR ŞAKA YAPMAK İSTEDİ TABİİ... HENÜZ GRİBİN ETKİSİNDEN KURTULAMADI DA.. GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ GRİP YAŞLI İNSANLARI BİRAZ ŞAKACI YAPIYOR.. ÇOK BULAŞICI BİR ŞEY, ANLIYORSUNUZ DEĞİL Mİ? HE! HE! HE!

DAHA NELER!

TABİ KAPTAN... TABİ!..

BU DA GENÇ DOSTUMUZ TEN TEN'DİR MUHAKKAK, ÖYLE DEĞİL Mİ?

?

DEVAMI VAR

Pembe Panter'in en güzel maceraları

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

PEMBE PANTER CİLTİ ÇIKTI

Renkli - ofset baskı - 120 sayfa

FİYATI 10 LİRA GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

YENİLİK

Dandy'den
Çocuklara Armağan:

Vahşi Hayvanlar ve Kuşlar Serisi ile

Bedava Ansiklopedi

Adedi
75 Krş.

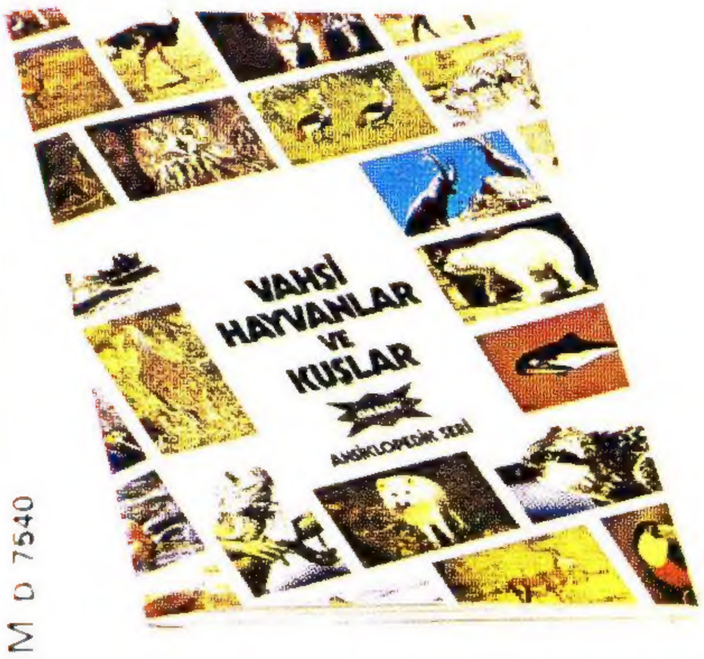

GM D 7540

Dandy Şen Denizci balonlu çikletlerinde şimdi tam renkli, nefis baskılı arkası ansiklopedik bilgi taşıyan vahşi hayvan ve kuş resimleri var

Ayrıca, her çikletin içindeki kâğıtta basılı harfleri toplayarak D - A - N - D - Y kelimesini meydana getiren herkes bu resimlerin yapıştırılacağı, açıklamalı bir ansiklopedik kitap kazanacak.

Ayrıntılı bilgi armağanlı, yeni Şen Denizci balonlu çikletlerinde

DANDY

Günün tadı, neşesi

KUPON 5 OKURLARIMIZA 500 HESAPMATİK ARMAĞAN EDİYORUZ